

CEDOC
FONS
A. VILADOT

MARXA

PUBLICACIO
DEL
MOVIMENT SOCIALISTA
DE
CATALUNYAÉS UNITS QUE GUANYAREM
LA NOSTRA LLIBERTAT !!MENTRE CONTINUEN SENSE TREVA LES LLUITES OBRERES ...
S'HA CELEBRAT LA PRIMERA REUNIO' DE
L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

MES DE TRES-CENTS DELEGATS I PERSONES REPRESENTATIVES DELS MES DIVERSOS SECTORS DE LA VIDA CATALANA S'HAN REUNIT LLARGAMENT, HAN INTERCANVIAT PUNTS DE VISTA, HAN APROVAT UN IMPORTANT COMUNICAT QUE DEFINEIX LES BASES DE LA POLITICA UNITARIA CONTRA LA DICTADURA, I HAN ANOMENAT UNA COMISSIO PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

UN GRAN PAS ENDAVANT

Reunir, a les mateixes barbes de la policia, més de tres-centes persones representatives dels més diversos sectors polítics, socials i professionals de la Catalunya que lluita contra la dictadura, no era una feina fàcil. Alguns havien profetitzat que era una aventura infactible.

Com sol passar, els profetes de l'immobilisme s'equivocaven. La primera sessió de l'Assemblea de Catalunya s'ha realitzat. Sense incidents; amb una organització perfecta. I en un moment d'intenses lluites obreres -vaga i ocupació de SEAT, vaga d'autobusos a Barcelona, moviment de solidaritat general contra la repressió sanguinària que ha causat la mort d'Antonio Ruiz Villalba, vagues de ROCA, CISPALSA, etc-.

Només el fet que la sessió hagi pogut celebrar-se, mostrant així la maduresa i l'amplitud que va assolint el moviment popular, és ja molt positiu.

Però hi ha més. Aquestes tres-centes persones s'han reunit llargament -i en circumstàncies no pas massa confortables!- i han exposat i escoltat els seus respectius punts de vista amb una responsabilitat i una maduresa remarcables. Així, han pogut constatar l'existència d'un ample acord de base que inclou una sèrie de punts essencials.

Si situem aquest acord en el context de les lluites obreres i populars d'aquesta tardor, tindrem la justa mesura de l'excepcional importància del moment.

(continua a la pàgina 2)

ELS OBJECTIUS DEFINITS SON UNA CRIDA A L'ACCIO'

La primera sessió de l'Assemblea ha vingut a produir-se, efectivament, en un moment de generalització de les lluites obreres i de maduració del moviment obrer. El fet unitari de l'Assemblea ve a unir-se a l'ascens constant del moviment obrer, i aquests dos fets, de profundes repercussions ens marquen inequívocament un camí. La liquidació del franquisme i l'impugnació de les maniobres continuïstes, la marxa vers la democràcia i vers la revolució socialista, seran una realitat on la mesura que avancem decididament per aquest camí, que no és altre que el del desenvolupament del moviment obrer organitzat i la unitat de totes les forces populars al voltant de la classe obrera.

L'acord adoptat a la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya pren, dins aquesta perspectiva, un valor excepcional. El grau de confluència en els objectius que s'ha manifestat en la reunió és testimoni que existeix, en gèrmens, en la unió de tots els sectors participants, una força enorme, una força històrica. De les que realitzen els grans canvis i les revolucions.

Obrers, pagesos, estudiants, intel·lectuals, ensenyants, representants de diversos sectors de la petita burgesia, coincidiren, en aquesta primera sessió de l'Assemblea de Catalunya, en la definició d'uns objectius polítics immediats.

Constantment, també, es feia palpable entre els assistents, l'existència d'una voluntat i una consciència que anaven més enllà: la voluntat i la consciència d'afirmació del protagonisme històric de la classe obrera i de que la democràcia, l'alliberament social i nacional, tenen avui un nom: socialisme.

ELS PARTICIPANTS A L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Heus aquí una llista, no exhaustiva, de les forces i sectors que han participat a la important reunió:

- Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya (Esquerra Republicana, Front Nacional, Moviment Socialista, Partit Socialista Unificat, Unió Democràtica)
- Bandera Roja, Bloc Català d'Estudiants, Estudiantes Marxista-Leninistas, Federació catalana del P.S.O.E., Partido Obrero Revolucionario, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Unión General de Trabajadores
- Comissions Obreres, Comissions de Barri, comissions pageses, Assemblea permanent d'intel·lectuals, Comitès d'Acció d'Ensenyants, Taula Rodona
- Representants d'Ambients Cristians, de Comunitats Cristianes de base, grup de No Violents, Comissions de Solidaritat
- Representants d'organitzacions legals i d'estaments professionals: **professors i catedràtics de la Universitat, advocats, metges, periodistes, enginyers, arquitectes, aparelladors**; representants de totes les facultats i escoles universitàries
- Delegats i representants de les següents comarques i poblacions de Catalunya:

Alt Penedès, Amposta, Arenys, Badalona, Baix Penedès, Blanes, Caldetes, Calella, Canet, Castellar del Vallès, Centelles, Cerdanyola, Figueres, Garraf, Gavà, Girona, Granollers, Igualada, Lleida, Malgrat, Manresa, Martorell, Pinel, El Prat, Reus, Ripoll, Sabadell, Sant Feliu de Codines, Sant Pol, Sant Vicenç dels Horts, Tarragona, Terrassa, Torelló, Tortosa, Vic, Vilafranca, Vilanova i la Geltrú, i diverses altres localitats més petites.

DECLARACIO DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

NOSALTRES, CATALANS DE DIFERENTS TENDENCIES, PERTANYENTS I NO PERTANYENTS A ORGANITZACIONS POLITIQUES, DE DIVERSOS SECTORS DE LA POBLACIO, OBRERS, CAMPEROLS, ESTUDIANTS, INTEL.LECTUALS, PROFESSIO NALS I CIUTADANS EN GENERAL, DE BARCELONA I DE COMARQUES, REUNITS EN ASSEMBLEA, MALGRAT QUE SOM CONSCIENTS QUE LES ACTUALS CIRCUMSTAN CIES DIFICULTEN D'ESFOTAR LES POSSIBILITATS DE REPRESENTACIO, FORMU LEM LA PRESENT DECLARACIO :

L'actual crisi del règim, de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobresortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'opo-sar-nos fermament a la maniobra continuista d'instaurar Juan Car-los com a successor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representatius de l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini, però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderro-cament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

- 1) LA CONSECUCIO DE L'AMNISTIA GENERAL DELS PRESOS I ELS EXI-LIATS POLITICS
- 2) L'EXERCICI DE LES LLIBERTATS DEMOCRATIQUES FONDAMENTALS: LLI-BERTAT DE REUNIO, D'EXPRESSIO, D'ASSOCIACIO -INCLOSA LA SIN-DICAL-, DE MANIFESTACIO I DRET DE VAGA, QUE GARANTEIXIN L'ACCES EFECTIU DEL POBLE AL PODER ECONOMIC I POLITIC
- 3) EL RESTABLIMENT PROVISIONAL DE LES INSTITUCIONS I DELS PRIN-CIPIS CONFIGURATS EN L'ESTATUT DE 1932, COM A EXPRESSIO CON-CRETA D'AQUESTES LLIBERTATS A CATALUNYA I COM A VIA PER ARRI-BAR AL PLE EXERCICI DEL DRET A L'AUTODETERMINACIO
- 4) LA COORDINACIO DE L'ACCIO DE TOTS ELS POBLES PENINSULARS EN LA LLUITA DEMOCRATICA

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català -i considerem catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya- perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes, i perquè intensifiqui l'esforç per a una ràpida obtenció de:

- A) LA UNITAT D'ACCIO DE TOTES LES FORCES DEMOCRATIQUES
- B) LA SOLIDARITAT EN LA LLUITA EN FAVOR DELS REPRESALIATS
- C) L'ACABAMENT DE LA REPRESSIO I LA CONSECUCIO DE L'AMNISTIA

Per tal de vetllar per l'aplicació dels Acords de l'Assemblea, és elegida una Comissió Permanent, la qual impulsarà totes les ini-ciatives útils per a aconseguir la mobilització popular, fomentará accions unitàries i prepararà una nova sessió de l'Assemblea de Ca-talunya, més àmplia i més representativa.

Novembre de 1971

FRAGMENTS DE L'INFORME POLITIC PRESENTAT PER LA PONENCIA-PRESIDENCIA DE LA PRIMERA SESSIO DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Amics:

En el primer intent de celebrar la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya vem rebre l'encàrrec de llegir-vos l'informe que la Comissió Preparatòria havia preparat col·lectivament.

Aquest informe va ser sotmès a la vostra consideració dins el conjunt de treballs agrupats sota el títol de "Pel camí de l'Assemblea de Catalunya".

Afegirem ara algunes paraules, per actualitzar el que aleshores dèiem en analitzar la situació política.

La crisi del règim (1)

Parlàvem de crisi del règim, i la degradació del sistema continuava manifestant-se cada vegada amb perfils més tràgics. A la crisi institucional s'hi afegeix una complicada i difícil situació econòmica. El "miracle espanyol" s'ha acabat i els més greus problemes de l'economia segueixen sense ni un intent de solució.

Afirmàvem l'anacronisme de les formes feixistes de poder, incapaces de tot diàleg. Aquest anacronisme és manifesta més i més, en entrar en contradicció amb els interessos populars i amb les necessitats del desenvolupament polític, econòmic i social.

L'intent continuista

Com a pedaç d'aquesta situació, el govern s'ha llençat a l'operació continuista d'instaurar a Juan Carlos com a successor de Franco, a títol de rei. Es aquesta una maniobra burda de continuisme, que no enganya ningú, i que significa una simple prolongació de l'actual situació, marginant el poble de totes les decisions de la vida col·lectiva. Cal que estem alertats enfront d'aquesta maniobra.

La repressió

Consideràvem també que la inseguretat i l'incoherència dels governants estimularien la corrupció i el cinisme. D'això n'acabem de veure una nova mostra amb l'indult Matesa.

L'inseguretat i l'incoherència porten a l'immobilisme, i aquest transforma tota acció de govern en simple actuació repressiva.

Certament l'acció de govern ve marcada amb el signe de la repressió, que es manifesta en múltiples actuacions, algunes d'elles tan brutals com la que han sofert els treballadors de la SEAT i que ha culminat amb la mort d'Antoni Ruiz Villalba, el qual ve a afegir-se a la llista dels treballadors assassinats per la policia a Granada, a Eibar, a Erandio, a Madrid i, ara, a Barcelona.

L'ascens de les lluites

Constatàvem també, i avui seguim fent-ho amb reafirmada certesa, com la mobilització popular està arreconant la por, la gran arma del règim, i com el poble manifesta més i més valerosament i obertament la seva disconformitat davant la situació política, econòmica i social.

La lluita continua, i avui encara més que aleshores està encapçalada pel moviment obrer, que en aquests darrers dies ha donat, a Barcelona i el seu cinturó industrial, un altíssim exponent de la seva maduresa i combativitat.

Al seu costat, altres sectors socials amplien i aixequen els seus nivells de lluita: els metges, els ensenyants, els estudiants, els pagesos, fins i tot els jubilats, s'incorporen als esforços per conquerir la llibertat.

(1) els subtítols són afegits per la redacció de "Marxa".

() continu a la darrera pàgina

OCTUBRE '71

LA LLUITA OBRERA ES GENERALITZA

Fa dos anys que les lluites obreres se succeeixen sense pausa. Cada dia, en un indret o altre, el poble, els treballadors, lluiten per la seva llibertat. El procés de lluites s'accelerà a començaments d'aquesta tardor, per culminar, el passat octubre, en una mobilització quasi general de la classe obrera de Catalunya.

Des del primer d'octubre, els companys miners d'Astúries estaven en vaga. Latent encara el conflicte de la construcció, entraren en lluita les empreses INDO, Rosselson, etc. i SEAT inicià una gran lluita que originà la solidaritat, i a la vegada la pròpia lluita, a nombrosíssimes empreses. ROCA, TRANSPORTS, CISPALSA, etc., al seu torn, reco^lliren la bandera alçada per SEAT.

Aquesta lluita no parerà. A la ROCA l'estàn seguint altres empreses, sense donar greva al govern d'assossins.

la lluita de Seat

El judici contra 26 despedits el mes de juny per la vaga que 8000 companys havien realitzat contra l'obligatorietat del torn de nit, fou guanyat per 24. L'empresa opta per indemnitzar-los. Durant el mes de setembre, es produïren aturs de solidaritat amb els despedits. A l'octubre, la c.o. inicia una campanya per: la readmissió dels despedits, la negociació del nou conveni, contra les represàlies.

Dia 18 : Entren els despedits a l'empresa. L'assemblea en el taller I decideix anar a la vaga, iniciant una marxa per l'empresa. A les 10,30, 7000 treballadors es concentren exigint resposta a les seves reivindicacions. L'empresa crida a les "forces d'ordre" que, armades amb tota classe de mitjans entren a Seat a les 12,15. 4.000 obrers tanats al taller 4 decideixen no sortir fins que siguin acceptades les seves reivindicacions. Després d'uns ultimatus de la policia, aquesta ataca el taller amb bombes lacrimògenes. Els obrers resisteixen, però al final es veuen obligats a sortir. Tracten aleshores de passar al taller de pintura, però són agredits per la policia: hi ha tres companys greument ferits, nombroses detencions i centenars de cotxes retirats com a resultat de la brutal agressió.

Informats els companys del grem de tarde, que esperaven els autobusos a les 2h a la Plaça d'Espanya, inicien una manifestació de varis milers, la qual després de diversos afrontaments amb la policia arriba fins a la CNS.

Dia 19 : L'empresa s'anoia amb suspensió de feina i sou fins el dia 25 al torn del matí. Els torns de tarda i nit paren en solidaritat i són sancionats fins el dia 22.

Dia 22 : Els torns de tarda i nit tornen a la feina, però recomprenen l'atur. Són de nou sancionats fins el 25.

Dia 25 : Els tres torns entren a l'empresa però no treballen. Són sancionats fins el dia 2.

Dia 2 de novembre : Els treballadors de Seat es reintegren al treball. Quasi 20.000 obrers havien estat 15 dies en vaga. I durant aquests quinze dies Barcelona i els seus voltants viu la mobilització obrera més important des de la guerra civil. La solidaritat amb Seat pren una força immensa: nombroses empreses fan aturs, assemblees, etc. Molts piquets de militants obrers i estudiants, d'organitzacions de barri i polítiques realitzen una tasca d'informació amplíssima, a tots nivells. Milers i milers d'octavetes, centenars de parets pintades, nombroses manifestacions (vàries cada dia), fan sentir a la població la força de la lluita de la classe treballadora.

S'arriba així a la jornada del 29 d'octubre, culminació momentània d'un procés en que la solidaritat amb la lluita de Seat havia afectat a moltíssimes empreses, les quals a la vegada hi sumaven les pròpies reivindicacions. Un nivell de mobilització i de solidaritat inconcebible fa un any apareixia com a fruit de la lluita, moltes vegades desconeguda, que durant aquest darrer temps havia anat forjant una creixent consciència en el moviment obrer. Aquesta és l'explicació de la lluita d'aquest mes, que desbordant tota organització portà a milers i milers de treballadors a sumar-se en l'acció a la lluita per les reivindicacions de classe.

Relació de les principals empreses que durant aquest mes d'octubre han participat a la lluita:

SEAT, INDO, FLAMAGAS, ROSSELSON, MAQUINISTA, ENASA, SIEMENS, BOSSER, SAM, TORNERIA MATA, LAMPARAS Z, PHILIPPS, ODAG, CISPALSA, UNIVERSITAT AUTONOMA DE BELLATERRA (CONSTRUCCIO), BARNICES VALENTINE, HISPANO OLIVETTI, DOMAR, ELESIA, DANTZEMBER-VIVES PUIG, BULTACO, INDUSTRIAS VULCA, FORSA, CLAUSOR, SALVAT, FENWICK, SAVA, MEDIR, S.F.VILA, METRON, ESTANTERIAS METALICAS, MATAICAS, LA SEDA, TERLENKA, PAPELERA, HISPANIA ZURICH, AISMALIBAR, BOSUGA, AISCONDEL, CATEX, MACOSA, CERAMICA PAPIOL, TUPERIN, ROTIER, JOSA, CAUCHO, ERMSA, TRENZAS Y CABLES, UNIDAD HERMETICA, LABORATORIOS GRASELLA, TINTAS SOLER, MAFISA, TEXTIL ROSES, etc.

El mes de novembre s'inicia amb dues lluites importants: la dels TRANSPORTS i la de la ROCA, i amb una gran consternació popular: ha mort un obrer de Seat, Antonio Ruiz Villalba, ferit a boca de canó per la policia, el dia 18. Un company de 33 anys, soldador de 2ª de la secció 33 del taller 4, casat, amb sis anys de treball a l'empresa. Moria a les 9,30 de la nit del dia primer de novembre, com a conseqüència de 8 perforacions en els intestins per ferides de bala. Fou enterrat l'endemà, a les 2 del migdia, en secret, amb un gran desplegament de policia, cotxes del 091, i membres de la brigada politico-social, com a únics acompanyants. Està enterrat al cementiri de les Corts.

la lluita d'autobusos

Els treballadors d'AUTOBUSOS havien exigit un augment lineal de 2.000 ptes de sou al mes, a compte del conveni que estava a punt de discutir-se amb l'empresa.

Dia 28 : l'empresa, abans de lo previst, respon que no a la petició obrera. A darreres hores es celebra una assemblea que decideix la vaga.

Dia 29 : Atur total als tallers de les cotxeres.

Dia 30 : Atur total dels tallers i del tràfic d'autobusos (excepte tres línies). L'empresa militaritza 130 empleats de l'escala de complement. Les empreses Julià i Molist ofereixen els seus serveis. Aquests, amb altres esquirols, amb la vigilància de la policia, trouen algunes unitats.

Dia 31 : Continúa la vaga, estant les cotxeres ocupades per la policia.

Dia 1 de novembre : La policia practica 84 detencions i retira centenars de carnets.

Dia 2 : Es torna a la feina; els detinguts són posats en llibertat.

la lluita de la Roca

Dia 26 d'octubre : Exigint les seves reivindicacions, les seccions de griferia i porcelana fan aturs parcials. Les demés seccions s'hi van sumant.

Dia 27 : Atur total, excepte a la secció de calderes i oficines contrals

Dia 28 : Tota l'empresa en vaga.

L'empresa continua en vaga fins el dia 10 de novembre, en que la policia i la guàrdia civil desallotgen l'empresa. Les reivindicacions generals eren: -2.000 ptes d'augment mensual immediatament; - readmissió de tots els despedits.

"Mai havíem pensat que fossim capaços de lluitar com fins ara; fins els companys de les oficines s'han unit a nosaltres en la lluita al carrer"

(del full de la C.O. de la ROCA, 14/11/71)

CADA LLUITA ÉS LLIÇÓ

L'importància d'aquestes lluites no pot ésser disminuïda per ningú. Els que hi hem participat sabem molt bé quina ha estat la seva dimensió. I encara que continuem lluitant, cal saber en què hem avançat i què ens queda encara per superar.

EL MOVIMENT OBRER HA MADURAT

La combativitat mostrada aquests dies és molt superior a la d'etapes precedents. Molts i molts companys han treballat dia i nit, en els piquets, a les llençades d'octavetes, a les pintades, a les manifestacions. Les innombrables assemblees de treballadors, a les empreses i fora d'olles, mostren clarament que el m.o. no es mou sols per reivindicacions salarials, sinó també per objectius polítics; que és molt conscient de que sols amb la liquidació del règim s'obrirà el camí que resolgui els seus problemes. Aquestos darrers lluites han representat un gran avenç en la presa de consciència de classe.

Mostra de tot això és la mobilització quasi general dels treballadors, l'èxit de les lluites, mantingudes fins el moment, no de la repressió, sinó en que els treballadors, conscients de les seves possibilitats, han decidit reintegrar-se al treball.

Tots hem viscut la conscienciació popular. Al carrer, s'ha aplaudit repetides vegades als manifestants. El recolzament econòmic als obrers ha estat ample. Les diverses capes populars han recolzat la lluita.

Les organitzacions han participat, no en la mateixa mida, però si conscients, almenys la majoria, que el camí correcte per a la liquidació del règim feixista és el que assenyala la classe obrera.

Aquesta combativitat, el recolzament popular, la lluita conjunta, han permès un salt endavant, qualitatiu i quantitatiu, del moviment obrer, que aguditza les contradiccions del franquisme i del capitalisme espanyol, amb la seva resposta a l'explotació i a la repressió.

EL QUE CAL SUPERAR

Estem tant sols en un començament. No tenim encara un moviment obrer suficientment unitari i potent, factor fonamental per a la victòria de la classe treballadora. Per això, la lluita d'aquests dies ha estat dispersa, amb poca coordinació. La combativitat s'ha vist menguada per la falta d'organització i la feblesa de les organitzacions. Hem d'esforçar-nos per superar el nivell de les lluites no coordinades, per evitar que el calor de la lluita ens faci caure en el voluntarisme i ens porti a consignes precipitades. La lluita és massa sèria com per deixar lloc als sectoris mes i les improvisacions.

Es en les fases importants de la lluita, com l'actual, que han de quedar ben

clars els objectius de la classe obrera. Si, d'una banda hi ha hagut discussió d'objectius polítics, de l'altra han mancat les consignes de classe. S'ha lluitat per la unitat, però no s'ha avançat el mot d'ordre de construcció de l'organització de classe, cosa imprescindible.

Entenem que fins amb l'avenç que han representat les lluites, amb el desig explícit de la necessitat d'anar a la unitat d'acció, peson encara massa damunt del nostre moviment obrer els sectarismes, els interessos fraccionals de les organitzacions, i manca un nivell d'esforços necessaris perquè les forces obreres unifiquin totalment la seva lluita i iniciïn el procés de creació de l'organització unitària, revolucionària, independent i democràtica de la classe obrera.

Demanem a tots els nostres companys de lluita en el moviment obrer que imposin l'esperit unitari en la lluita i dins les organitzacions i tendències obreres. Aquest combat intern del moviment obrer és tan important com el que el moviment obrer ha de guanyar al sistema. Sense unitat no vencerem, i la unitat sols l'aconseguiem imposant la contra els sectarismes, els personalismes i les instrumentalitzacions.

La lluita d'aquests dies no es pot interpretar com expressió d'un moviment obrer ben organitzat i conscient del seu poder com a classe; encara no estem aquí. S'ha d'interpretar com l'expressió d'una classe que està farta de l'explotació a què està sotmesa, que vol alliberar-se d'aquesta explotació, però que té encara d'aconseguir dotar-se d'uns instruments de lluita, expressió de la seva progressiva maduració de la consciència de classe, capacos de dur-lo a la victòria.

Informe polític de la ponència-presidència de l'Assemblea de Catalunya (vé de la p.4)

Si el mes de maig dèiem que anàvem vers noves lluites. Ara som ja de plè dins aquestes noves lluites. Elles exigeixen molta claredat per a satisfer les necessitats del moment polític.

Per la lluita unitària: uns punts de convergència

Entre totes, la necessitat primordial és la de guanyar força en la lluita, per l'ampliació i la unitat de les accions. Per a tots els qui hem treballat en la preparació d'aquesta Assemblea, era i encara és avui més clar, que podem fer front a aquest objectiu, si sabem formular un programa comú. Avui, com fa uns mesos, tenim d'assenyalar que uns punts de convergència tenen, forçosament, unes limitacions. Els objectius comuns, per a ésser realment unitaris, han de tenir en compte els diversos sectors polítics que els acceptin i assumeixin.

La convergència, estem segurs que cal carcar-la en un intent de precisar una sortida democràtica a la situació actual, que estableixi garanties de retornar al poble la capacitat de decisió. Un acord d'àmplia base, capaç d'impulsar i ampliar la lluita del poble de Catalunya.

En un primer moment, vem proposar prendre com a base de discussió els 7 punts de la CC de FP de C. Mes tard, durant el treball de pre-assemblea, la Comissió Preparatòria elaborà uns nous punts i un avantprojecte d'acord que tenia encara una més àmplia acceptació.

Cal coordinar i articular la lluita

Però això no és tot. La formulació d'uns punts de convergència no és suficient, ni amb ells acaben els objectius d'aquesta primera sessió. Dèiem, i reafirmem ara, amb la constància de les experiències viscudes a tots els nivells de la lluita, com és necessari fer l'esforç de construir pràcticament unes fórmules de coordinació i articulació de les lluites.

La unitat té de passar bàsicament per l'acció, i sense acció convergent no pot haver-hi unitat eficaç.